

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 12346

гр. София, 31.03.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 40 СЪСТАВ, в закрито заседание на тридесет и първи март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СВЕТЛОЗАР Д. ДИМИТРОВ

като разгледа докладваното от СВЕТЛОЗАР Д. ДИМИТРОВ Гражданско дело № 20231110106174 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 140 ГПК.

Производството е образувано по искова молба на К. Г. Т. срещу „фирма” ЕАД.

Ищецът твърди, че е солидарен длъжник по изп. дело № 20218960400581 по описа на ЧСИ И. Ц. с рег. № 896 от РКЧСИ, дал лично обезпечение като поръчител по договор за потребителски кредит с № 096LD-R-003132/12.06.2015г., сключен между главния длъжник и кредитополучател М. А. М. и кредитодателя „фирма” АД, като от страна на съдебния изпълнител му е наложен заповеден заповед върху всички налични вземания /парични средства/ по банковите сметки, открити при ответника. Счита, че служител на ответното дружество извършил противоправно деяние, изразяващо се в признаване и налагане на заповед върху разкритите на ищеца банкови сметки по време на извънредното положение в страната и по-точно в периода от 13.12.2021г. до отмяната на извънредното положение, която според ищеца е настъпила 01.04.2022г. - арг. от чл. 5, ал. 2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение (ЗМДВИП), обявено с Решение на Народното събрание на РБ от 13.03.2020г. и за преодоляване на последиците (загл. поп. - ДВ бр. 44/2020г., в сила от 14.05.2020г.). Твърди, че с Определение № 186 от 31.01.2022г., постановено по ч. гр. дело № 552/2022 г. по описа на Районен съд - В. Т., влязло в законна сила на 15.02.2022г., съдът уважил молбата на главния длъжник за спиране на допуснатото в заповедното производство по реда на чл. 418 ГПК незабавно изпълнение на заповед № 236/19.02.2021г. за изпълнение на парично вземане въз основа на документ по чл. 417, т. 2 от ГПК. Посочва, че по този начин се ограничава частично приложното поле на наложения заповед върху вземания по банкови сметки, като единствено не могат да се правят удържки върху трудовите доходи, други възнаграждения за труд или обезщетения. Твърди, че с постановление от 10.02.2022г. на осн. чл. 432, ал. 1, т. 7 от ГПК във вр. с чл. 420, ал. 1 от ГПК било спряно производството по изп. дело № 581/2021г., но не било изпратено съобщение до банките и финансовите институции, т.е. не били уведомени, че наложеният заповед върху парични суми не следва да се изпълнява, единствено за постъпващи по б.та сметка парични суми за трудовото възнаграждение, обезщетение или пенсия и следва да бъдат предоставени на длъжника за разпореждане с тях.

Ищецът посочва, че упражнявал свободна професия като адвокат, вписан при АК – В. Т.. Поддържа, че с неоснователно наложения заповед през време на пандемията

ответникът го лишил изцяло от възможността да се издържа, нормално да посрещне коледните, новогодишните и великденските празници. Причинен му бил перманентен стрес при работа с клиенти, които след научаване на стореното започнали да избягват ищеца. Това положение морално го дискредитирало пред колеги, роднини и приятели. Ищецът бил лишен от свободно боравене с парични средства по разкритата при ответника б. сметка за покриване на текущите нужди и медицинските разноски във връзка с лечението му, дори му начислявали такси за обслужване на б.та сметка и запора.

Съобразно изложеното, моли за постановяване на решение, с което ответникът да бъде осъден да му заплати сумата от **1000лв.**, представляваща обезщетение за претърпените неимуществени вреди, ведно със законната лихва върху сумата от подаване на исковата молба до окончателното плащане.

Ответникът е подал отговор на исковата молба в законоустановения срок, с който оспорва иска. Признава, че на 13.12.2021г. при него е постъпило запорно съобщение от ЧСИ И. Ц., с което е наложен върху всички левови и валутни сметки, открити на ищеца. Посочва, че ищецът е разполагал с възможността да обжалва действието на съдебния изпълнител, ако счита, че е засегнато негово несеквестируемо имущество. Твърди, че приложимостта на ЗМДВИП е за периода 13.03.2020г.-14.07.2020г. и е неприложим към датата на налагане на запора. Изтъква, че за процесуална незаконосъобразност на изп. производство отговорност носи съдебния изпълнител. Също така посочва, че по запорираните сметки не е имало наличност нито към момента на налагане на запорите, нито след това са постъпвали средства.

Съобразно изложеното, моли за отхвърляне на предявения иск.

Съдът, като съобрази твърденията, доводите и възраженията на страните, намира следното:

Предявен за разглеждане е осъдителен иск с правно основание чл. 49 вр. чл. 45 ЗЗД вр. чл. 52 ЗЗД.

Съгласно разпоредбата на чл. 154, ал. 1 ГПК, в тежест на ищеца е да докаже, че е претърпял сочените в исковата молба неимуществени вреди в резултат от действие, извършено от служител на ответника при или по повод изпълнение на служебните му задължения, което действие се явява противоправно – в нарушение на действаща и приложима правна норма, като с оглед твърденията на ищеца – че към датата на налагане на запора и впоследствие е съществувала нормативна забрана за запориране на вземанията по банковите му сметки.

Ответникът следва да докаже обстоятелствата, от които произтичат възраженията му.

С оглед становищата на страните, съдът отделя за безспорно между тях, че ищецът е солидарен длъжник по изп. дело № 581/2021г. по описа на ЧСИ И. Ц., по което съдебният изпълнител е изпратил запорно съобщение за налагане на запор върху вземанията по банковите сметки на ищеца, постъпило при ответника на 13.12.2021г., като сметките на ищеца са били блокирани от служител на ответника.

Представените от страните писмени доказателства са допустими и относими, поради което следва да бъдат приети.

Искането на ищеца за задължаване на ответника да представи по делото водената между него и съдебния изпълнител кореспонденция във връзка с наложените запори по изп. дело № 581/2021г. и извлечение от банковите му сметки за движението по тях в периода от 01.12.2021г. до представянето им се явява допустимо, относимо и необходимо, поради което следва да бъде уважено. Ищецът изрично е изразил съгласие за разкриване на б. тайна.

Искането на ищеца за изискване на препис от изп. дело № 581/2021г. по описа на ЧСИ И. Ц. е основателно, като съдът го сторил и изп. дело е постъпило на 21.03.2023г. в съда, поради което следва да бъде прието и приложено към настоящото дело. На основание т. 8 от ТТРЗЧСИ, забележка, на ищеца следва да бъде указано да внесе по сметка на съдебния изпълнител дължимата такса от 24,00лв. с ДДС и да представи доказателства по делото за това. При неизпълнение, същият може бъде осъден да я заплати.

Основателно се явява искането на ищеца за събиране на гласни доказателства за установяване на претърпените от него неимуществени вреди, но съдът намира, че доколкото четиримата свидетели се искат за установяване на едни и същи обстоятелства, на основание чл. 159, ал. 2 ГПК искането следва да бъде уважено за един свидетел, а за останалите да бъде оставено без уважение.

Исканията за изискване на ч. гр. д. № 552/2021г. по описа на РС – В. Т. и на т. д. № 12/2022г. по описа на ОС – В. Т. следва да бъдат оставени без уважение, доколкото тези дела нямат пряко отношение към предмета на настоящия спор, а и част от постановените по тях съдебни актове са представени от ищеца.

На основание чл. 140, ал. 3 ГПК делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание, за което да се призоват страните.

Воден от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **04.05.2023г. от 10:40ч.**, за която дата и час да се призоват страните, като същите се призоват както по електронен път (ищецът на посочения ел. адрес /л. 10 от делото/ и чрез ЕПЕП), така и чрез нарочно изпратени писмени призовки.

ПРИКАНВА страните към **спогодба, медиация или извънсъдебно доброволно уреждане на спора.**

ПРИЕМА като писмени доказателства по делото представените от страните документи.

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл. 190, ал. 1 ГПК ответника в 1-седмичен срок от уведомяването да представи по делото с препис за насрещната страна водената между него и ЧСИ И. Ц. кореспонденция във връзка с наложените на ищеца запори по изп. дело № 581/2021г. и извлечение от запорираните банкови сметки на ищеца относно движението по тях в периода от 01.12.2021г. до представянето им, като за целта съдът допуска разкриване на б. тайна. При неизпълнение, съдът може да приложи последиците по чл. 161 ГПК.

ПРИЕМА и ПРИЛАГА постъпилия препис от изп. дело 581/2021г. по описа на ЧСИ И. Ц..

УКАЗВА на ищеца на основание т. 8 от ТТРЗЧСИ, забележка, в 1-седмичен срок от уведомяването да внесе по сметка на ЧСИ И. Ц. дължимата такса от 24,00лв. с ДДС и да представи доказателства по настоящото дело за това. При неизпълнение, може бъде осъден да я заплати.

ДОПУСКА събирането на гласни доказателства чрез разпит на един свидетел при режим на довеждане от страна на ищеца в насроченото открито съдебно заседание, като **ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ** искането за разпит на останалите свидетели.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ исканията за изискване на ч. гр. д. № 552/2021г. по описа на РС – В. Т. и на т. д. № 12/2022г. по описа на ОС – В. Т..

ДА СЕ ВРЪЧИ на страните препис от настоящото определение, а на ищеца и препис от отговора на исковата молба.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____